

Badminton

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

6

NUMMER

MARTS 1950

2. ÅRGANG

Abonnér på dit blad - Udfyld - Send ind

Badmintonabonnement

PRIS KR. 8.00 PR. SÆSON - FRIT LEVERET

Undertegnede bestiller herved abonnement for sæsonen 1949/50, idet nr. 1, 2, 3, 4 og 5 tilsendes mig straks, og følgende numre efterhånden som de udkommer.

Navn: _____

Adresse: _____

Postdistrikt: _____

Udfyld dette, og send det straks til:
Einer Ulrich's Reklamebureau, Kultorget 2, København K.

ALLE

forlanger CODAN-sko

men selvom vi fremstiller flere sko end nogensinde, kan vi alligevel slet ikke tilfredsstille den store efterspørgsel.

*Københavns
bedste spisestea
✱
Musik og dans
i krostuen*

Nyhavn 5 ✱ Telefon Palæ 6251

**TRETORN
SKO**

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

MORALEN

Redaktion:

Knud Lunse (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F
Telefon Gothåb 1952 y

Jørgen Bach,
Harald Jensensgade 2, København SV
Telefon Eva 3264

Abonnementstegning, annoncer og ekspedition:

Einer Ulrich Reklamebureau A/S,
Kultorget 2, København K
Telefon Central 3133

Badminton udsendes hver den 5. og 20. i måneden.
Stof, der ønskes optaget, bedes indsendt mindst 10 dage forinden.

Årsabonnement kr. 8,00,
16 numre

Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse

Tryk:

Behrndt & Co., Aaboulevard 43,
Telefon Nora 9511

Indhold:

Japan	4
Jyllandsmestre	5
All-England	6
Uber Cup	9
Slap af	10
Officielle meddelelser	11
Små fjer	12

Forsidebilledet:

Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte

Det var desværre ikke muligt at overtale manden med den fænomenale baghånd, malayen Wong Peng Soon, til at komme til København i år, og skuffelsen herover er blevet så meget større, efter at vi har set ham i London til All England mesterskaberne.

To af Danmarks bedste singlespillere, Poul Holm og Jørn Skaarup, havde lejlighed til at prøve styrke med malayen i England, og de resultater, de opnåede, kan ikke andet end vække eftertanke.

Jørn Skaarup formåede at tage sæt fra malayen, og Poul Holm spillede en ret jævnbyrdig finale med ham, hvilket i høj grad må glæde alle, der var vidne til Wong Peng Soons fuldstændige udklassering af den danske elite sidste år i Thomas Cup og de derpå følgende turneringer.

Efter de sidste resultater, som er indløbet fra Malaya, er Wong Peng Soon ubetinget mesternationalens bedste spiller i dag, hvilket igen vil sige, at ikke een, men flere danske spillere er lige ved at være på højde med denne badmintonbanens atlet, og man kan ikke fortænke danske ledere og spillere i, at de igen er begyndt at drømme om at se Thomas Cup'en på dansk grund.

Tanken spirer — — — men er der mulighed for at få spiren drevet frem til fuldbåren plante?

Alt synes i dag at bero på to ting: Kan den økonomiske side klares, så et hold kan sendes til Malaya, hvor finalen næste gang skal spilles? — — og, kan malayerne også næste gang få et halvt års træningsprogram, hvor der ikke tages hensyn til andet end badminton?

Hvis det første kan besvares med et ja og det andet med et nej, er mulighederne for at hente cup'en — hele den badmintoninteresserede verdens drøm — til Danmark større end de var, da de danske spillere drog til England.

Der er mange spørgsmål i disse få linier; store spørgsmål, som ingen i dag kan besvare; men der er også håb; et stort håb, som bør besvares med træning, energi og sejrsvilje.

Dette er moralen af årets All-Englands mesterskaber.

J A P A N

Fra Korea, hvor der ikke fandtes organiseret badminton, har vi gjort springet tværs Tsusjimastrædet og er havnet i Japan, nærmere betegnet Yokohama, hvorfra vor stedlige forbindelse, mr. *Kanetoshi Hirota*, der er formand for det japanske badminton forbund, sender os nedenstående oplysninger om spillet. Mr. Hirota, hvis borgerlige erhverv er physical director of Yokohama Y.M.C.A., er en af de ældste spillere i Japan, og han er en af dem, der har gjort mest for at udbrede kendskabet til spillet derovre. Mr. Hirota skriver til os:

Vi har herovre spillet siden 1924. I begyndelsen blev badminton hovedsagelig spillet af udlændinge i de to havnebyer Kobe og Yokohama, men snart efter blev der sendt udstyr fra K.F.U.M. i Amerika til K.F.U.M. i Yokohama, og derpå dukkede der et selskab op, der fabrikerede og eksporterede sine badmintonudstyr til landene sydpå, hovedsagelig til Java.

Vi lagde ud med den første »turnering« i 1933 i Yokohama, men den gang gik det faktisk kun ud på at sende bolden fra den ene side til den anden. I 1938 fik spillet imidlertid bedre tag i folk, og teknikken forbedredes betydeligt.

Her kommer jeg til at gøre et lille ophold og sige et par ord om mig selv. Jeg har siden 1919 været beskæftiget som physical director ved Yokohama's K.F.U.M. Da olympiaden skulle afholdes i Berlin i 1936, fik jeg chancen til at ledsage de japanske deltagere som træner for disse, og jeg benyttede lejligheden til at besøge andre europæiske lande for at studere deres gymnastik etc.

Jeg opholdt mig i Sverige en tid lang, og derefter studerede jeg ved Niels Buhk's gymnastikhøjskole i 1936—37. Hvor er Deres land dog smukt, jeg vil aldrig glemme disse strålende dage. Jeg var dengang fyrretyve år gammel, men blev ung påny, og jeg spillede badminton hver eneste dag. Jeg satte mig som mål at ville introducere dette interessante spil for det japanske folk sammen med den danske gymnastik. Så snart jeg derfor kom tilbage fra Europa, startede jeg et klubhold i min K.F.U.M.-afdeling. Vi arrangerede kredsmatcher og bykampe, matcher mellem de vestlige og østlige byer. Jeg trænede blandt andet studenterne ved Keio universitetet, og jeg er ikke så lidt stolt over, at de bedste titelholdere findes blandt disse studenter, og en af dem er tilmed min søn.

Vi har ikke specielle badmintonhaller, således som De har det i Danmark, men vi spiller i gymnastiksale, hvor der kan findes op til fire baner. Det japanske folk er ivrige efter at lære alt, og det er ikke længe om at tage ved lære. De vil finde disse evner i andre sportsgrene, og jeg tror, at badmintonspillere vil nå lige så god en position som andre landes spillere. Kort sagt, vi er parate til at møde fremmede, og vi venter blot på, at chancen skal komme.

Krigen bragte et afbræk i spillet, men fra 1946 begyndte K.F.U.M. i Yokohama og universitetet i Keio atter på badminton, og de folk, der kom hjem fra udlandet, startede en klub i Tokio og begyndte spillet. I november 1946 blev Japans Badminton Forbund startet.

Spillet fik nu hurtigt indpas på mange fabrikker, selskaber og forretninger, og nye klubber blev dannet, og

forbundet fik afdelinger i alle landsdele. Den plan, som jeg havde drømt om, gik således i opfyldelse otte år efter, at jeg havde forladt Danmark.

Vi har holdt foredrag om badminton og har arrangeret udstillinger i alle landets forskellige egne for at udbrede kendskabet til spillet. 46 landsdele eller kredse er tilsluttet det japanske forbund. Hver kreds har ca. 20 hold. Af virkelige spillere findes der ca. 2400, men spillet dyrkes af ca. 60.000(!?)

Vort største ønske er at blive optaget i The International Badminton Federation og få forbindelse med andre lande. Vi er stærkt interesseret i at få nærmere kendskab til Thomas Cup-turneringen, hvor og hvornår den afholdes etc. Jeg skal i en senere artikel fortælle lidt om vore bedste spillere.

OLD BOYS

Finalerne i Københavns Badminton Kreds old boys mesterskaber gav følgende resultater:

Herre double A:

Wilh. Sørensen A. B. C. — Kaj Frederiksen V. S. K. over E. Hellensberg — N. Jondahl, K. B. K. 15-7, 16-18, 15-7.

Herre double B:

Søren Nielsen — Ole Bech B. K. 42 over J. Løppenthien — S. Maribo Hansen K. B. K. 15-8, 15-10.

Mixed double:

Wilh. Sørensen — Gudrun Hansen A. B. C. over Kaj Frederiksen — Else Johansen V. S. K. 15-9, 15-5.

Dame double:

Else Orup — Kamma Larsen K. B. K. over Kaja Danielsen B. K. 42 — E. Borch Hansen B. C. 37 15-13, 15-5.

Herre double veteran:

Otto Hansen — Kaj Andersen K. B. K. over Albert Hansen — Osvald Hansen V. S. K. 15-2, 15-2.

Japanske badmintonspillere

Kanetoshi Hirota og Hirota junior

Hensyn

I „Badminton“ nr. 7 1949 imødegik jeg en kritik i „Svensk Badminton Sport“ om, at der fra dansk side ikke blev taget hensyn til og vist imødekommenhed overfor svensk badminton i almindelighed og svenske åbne turneringer i særdeleshed.

Min artikel har fremkaldt et svar i „Svensk Badminton Sport“, og den svenske redaktør, herr Martin Flamstad, offerer ikke mindre end trekvart side på en tilbagevisning af to punkter i min kritik, medens andre punkter står uomtalte og forhåbentlig godkendte hen.

Jeg nævnede i min tidligere artikel, at D. B. F. ikke havde modtaget noget referat af et samarbejds møde i Stockholm i 1946. Denne påstand må jeg tage i mig igen og dybt beklage, idet D. B. F. har modtaget et referat; men referatet går imidlertid herr Flamstad imod, idet det udtrykkelig fastslår, at der „om muligt, ved tilrettelæggelsen af det danske program for næste sæson (1946—47) måtte blive taget hensyn til de to svenske mesterskaber.“

Selv om jeg altså fuldt erkender min fejltagelse, rører det ikke ved meningen i min artikel, ja tværtimod, min udtalelse om, „at det ikke står danske ledere klart, at aftalen på mødet skulle gælde ud i al fremtid“, er blevet positivt bekræftet.

Endvidere er der en anden påstand i min artikel, som ikke godkendes af herr Flamstad, nemlig (citater) „Den svenske redaktør skriver, at den fra dansk side udviste hensyntagen til svensk badminton er — lika med noll —“.

Min fejl i denne sætning består i, at jeg har oversat ordet — beroende — til — hensyntagen — i stedet for som det skal til — afhængighed. Flamstads mening skal herefter være, at det ville være meget betydningsfuldt, om dansk badminton var afhængig af svensk. Denne mening vil jeg lade stå uomtalt hen, da den sikkert kan give anledning til ikke så lidt divergerende påstande.

Til slut skal kun kort omtales, at jeg håber, at man i Sverige vil erkende, at der virkelig gøres et arbejde i Danmark for at hjælpe svensk badminton, en hjælp, som svenskerne selv betragter som en nødvendighed, og vi på denne side af Sundet som en selvfølge.

Jørgen B.

Fra venstre: Benny Rasmussen, Inger Nielsen, Else Sørensen, Lilli Nellemann, Birthe Rahbek, Henning Hansen, Benny Rasmussen og Palle Granlund

JYLLANDS-mesterskaber

Lørdag den 4. og søndag den 5. marts afholdt Jyllandskredsen sine mesterskaber i Horsens. Alle de stærkeste spillere havde meldt sig, og man blev vidne til en række spændende om ikke velspillede kampe; om nogen egentlig fornøjelse var der ikke tale.

Ynglingemesteren fra Thisted, Finn Nielsen, deltog for første gang i den »fine« række og gjorde bemærkelsesværdig god modstand mod finalisten Benny Rasmussen, Aarhus, som vandt med tallene 15—6, 18—14. Samme Benny gjorde det sikkert af med Niels Andersen, Kolding, som i det hele taget havde en udpræget »off day«. Palle Granlund, Aarhus, som vandt singlemesterskabet, kom til finalen ved først at slå Knud Nygaard, Frederikshavn, derefter Burton Clausen, Brande, og i semifinalen Jørn Vosmar, Aarhus.

I dame single havde den mangeårige mester, Inger Nielsen, Vejle, stort besvær med at vinde over såvel Lilli Nellemann som Else Sørensen, Aalborg, idet hun med dem begge måtte op på tre sæt.

Resultaterne af finalerne blev iøvrigt:
Herre single: Palle Granlund, Aarhus,—Benny Rasmussen, Aarhus, 9—15, 15—12, 15—12.

Dame single: Inger Nielsen, Vejle,—Else Sørensen, Triton, 11—5, 8—11, 11—2.

Herre double: Benny Rasmussen & Henning Hansen, Aarhus—Jørn Vosmar & Hans Madsen, Aarhus, 17—15, 5—15, 15—13.

Dame double: Else Sørensen & Lilli Nellemann, Triton,—Inger Nielsen, Vejle, & Birthe Rahbek, Aarhus, 15—6, 15—5.

Mixed double: Birthe Rahbek, & Henning Hansen, Aarhus,—Inger Nielsen, Vejle, & Niels Andersen, Kolding, 15—4, 15—12.

Efter Jyllandsmesterskaberne blev holdet, der skal spille mod Kent Badminton Association i Kolding sidst i marts, udtaget og fik følgende udseende:
Herre single: 1. Palle Granlund, 2. Benny Rasmussen. *Herre double:* 1. Henning Hansen—Benny Rasmussen, 2. Palle Granlund—Niels Andersen. *Dame double:* 1. Inger Nielsen—Else Sørensen. *Mixed double:* 1. Else Sørensen—Henning Hansen. 2. Inger Nielsen—Niels Andersen. Reserver: Lilli Nellemann og Jørn Vosmar.

Husk

»PÅSKETURNERINGEN«

(D. B. F.'s ÅBNE INTERNATIONALE MESTERSKABER)

6-9 april

AASE JACOBSEN
TONNY AHM
KIRSTEN THORNDALH
POUL HOLM
WONG PENG SOON

Matchen mod det britiske invitationshold (spillere fra England, Irland, Skotland og Malaya) i Glasgow den 25. februar og landskampen mod England i Leicester den 27. februar var vel overstået med sikre sejre til Danmark.

Med store forventninger og stor glæde så det danske landshold henimod opholdet i London og deltagelsen i de forestående All-England mesterskaber.

Et stort skår i glæden var dog naturligvis det slemme uheld, som Aase Svendsen var ude for, da hun under landskampen mod England i heroisk kamp for de danske farver i damedoublens 2det sæt trådte fejl med det resultat, at hun sprængte Achilles-senen i sit venstre ben.

Enhver af hendes holdkammerater og alle der var til stede under kampen, tog hjertelig del i Aases sorg over uheldet, hvilket der blev givet mange rørende beviser på.

En trøst i uheldet var det at Aase straks kom under behandling af kyndige læger for hvis enestående venlige hjælpssomhed der er grund til at nære den dybeste taknemlighed.

Ved vor engelsk ven Mr. H. A. E. Scheeles hjælp var Aases flyvebillet til Danmark klar på perronen, da toget med holdet ankom til London (St. Pancras) den 28. februar. Efter en hjertelig afsked med hver enkelt tog Aase direkte til flyvepladsen ledsaget af holdlederen, N. P. Kristensen samt Mrs. og Mr. Scheele.

Hvorledes det siden er gået Aase ved

modtagelsen i Kastrup, indlæggelse på Ortopædisk hospital, operation m. v., ved de fleste, og nu, da disse linier skrives, kan det lykkeligt konstateres, at der er al udsigt til, at vi allerede fra næste sæsons begyndelse har vor unge sympatiske sportskammerat blandt os igen på banerne; men det er en lang omgang at komme igennem, og vi ønsker for Aase, at tiden ikke vil falde hende altfor lang, og at slutresultatet må blive et godt og holdbart ben.

— — —

Efter afskeden med Aase tog holdet til Strand Palace Hotel, hvor man mødtes med en række danske og svenske spillere m. fl., der var kommet til London et par dage forinden med henblik på All-England mesterskaberne, og som alle boede på samme hotel.

Strand Palace Hotel er et godt hotel, der ligger på et af de bedste strøg i London, men det er stort som en hel by og eg er sig derfor ikke så godt som opholdssted for et hold, der helst nogenlunde let skal kunne finde sammen, og som på grund af sen hjemkomst fra spillestedet gerne skulle kunne opnå lidt mere personlig service end det viste sig muligt at få på dette „store sted“. Ved fremtidige rejser bør der sikkert forsøges med et noget mindre hotel.

Under hensyn til forholdene aftaltes det, at spillerne selv sørgede for at få noget at spise, når de ønskede det, og ligeledes at de selv skulle passe tiderne for deres spil under mesterskaberne, da disse jo var vidt forskellige. Denne ordning førtes fortrinligt igennem, og når det lykkedes så let, skyldtes det, at mange af spillerne, der boede sammen to og to på værelserne (i nogle tilfælde endda tre sammen), var stedkendte fra tidligere besøg i London og kunne tage sig af de enkelte, der var derovre for første gang.

Vi skylder vor engelske ven, Mr. H. J. Wingfield, en særlig tak for hans hjælpssomhed overfor hele holdet ved indkvarteringen og under hele opholdet samt for hans gæstfrihed iøvrigt.

Ingen af spillerne ønskede at prøve spillestedet inden kampene, de mente, at de havde fået spil nok, og det var sikkert rigtigt. Derimod var der en del, som gerne ville se spillestedet og være orienteret om rejsen ud til dette, og da vi udtalte ønske herom, medførte det en invitation gennem Mr. Scheele fra direktionen for Empress Hall til at komme ud at se hallen samme aften og samtidig fra de bedste pladser i hallen overvære opførelse nr. 100 af det store eventyrspil „Cinderella on Ice“ med den kendte svenske skøjtestjerne Maj Britt i hovedrollen som Cinderella.

Det blev en meget skøn oplevelse at se alle de i spillet deltagende, strålende dygtige skøjteløbere, høre den dejlige ledsagemusik og sang samt se hele det i sig selv kunne eventyr om „Askepot“ passe-

re forbi sig i de mest fantastisk smukke scenerier. — En pragtfuld førsteaften i London for dem, der efterkom den venlige indbydelse.

De første All-England mesterskaber afholdtes i året 1899, men i to krigsperioder på tilsammen 12 år (1915—19 og 1940—46) afholdtes mesterskaberne ikke, hvorved dette års mesterskaber blev nummer fyrrer i rækken af disse traditionsrige og berømmelige badmintonstævner.

Årets mesterskaber afholdtes i dagene fra den 1. til den 4. marts i *Empress Hall*, Earl's Court, London, der som spillested betragtet langt må foretrakkes for *Harringay Arena*, hvor mesterskaberne har fundet sted de foregående år.

Ikke alene er *Empress Hall* festligere med sine strålende farver, men de tilhørende omklædnings- og restaurationslokaler m.v. er langt mere passende i størrelse og indretning end de tilsvarende lokaler i *Harringay Arena*.

Badmintonbanerne, af hvilke der var fem, var opmalet på et bræddegulv, der efter det foran omtalte is-show (*Cinderella on Ice*) blev lagt henover den mægtige isbane. Selvfølgelig giver dette ikke et førsteklases badmintongulv, men det gik an, og da luft- og temperaturforholdene var de bedste, kan man alt i alt sige, at spillestedet var godt.

Selve planlægningen og gennemførelsen af turneringen var som sædvanlig perfekt og tjener *The Badminton Association of England* til ære; og man går vist ingens mening på tværs ved i denne forbindelse at udtale en særlig kompliment til turneringens fortrinlige sekretær og referee, Mr. H. A. E. Scheele.

Mesterskaberne omfatter alle fem rækker samt en 6te række, nemlig herredouble for veteraner, i hvilken der gives handicap efter det antal år, parrene tilsammen er over hundrede år.

Anmeldelserne var således: hs. 42, ds. 18, hd. 38, dd. 20 og md. 42, altså i alt 160 anmeldelser.

Følgende nationer var repræsenteret: Danmark (12), England, Indien, Irland, Malaya, New Zealand, Skotland og Sverige (7).

De danske deltagere var:

DBF's repræsentation: Tonny Ahm, Kirsten Thorndahl, Poul Holm, Jørn Skaarup og Børge Frederiksen. Endvidere betales rejsen til London og retur for sidste års mester i damesingle, Aase Schiøtt Jacobsen.

Øvrige deltagere: Gitte Rostgaard Frøhne, GBK, John Nygaard, ABC, Ar-

ve Lossmann, FBK, Ole Jensen, GBK, Preben Dabelsteen, KBK, og Jørn Hammergaard Hansen, KBK.

Gennem dagspressen m. v. er der tidligere givet referat af spilleresultaterne, som derfor kun kortelig skal omtales her: *Herresingle:*

Vinder blev vor gamle kending *Wong Peng Soon*, Malaya, der i finalen vandt over *Poul Holm*, GBK, i en meget velspillet kamp (15-7 — 15-10), hvor malayens fint glidende foderarbejde og spændstige håndledsstyrede ketcherføring parret med en aldrig svigtende koncentration om spillet og et meget fint boldøje blev det afgørende. Endskønt *Poul Holm* spillede tappert og virkelig udførte mange smukke ting, som vi ved, han kan gøre det, var han aldrig nogen egentlig trusel mod vinderen.

Poul Holm slog på sin vej til finalen spillere som H. R. Marsland, Inge Blomberg og Ole Jensen (18-14, 15-13).

Ole Jensen eliminerede på sin vej til semifinalen de to danske kammerater *Arve Lossmann* og *John Nygaard*, hvorefter han på ny mødte sin skrappe malaysiske modstander i Glasgow, *E. L. Choong*, der denne gang gjorde betydelig bedre modstand, men alligevel måtte se sig slået med 12-15, 15-6, 15-5.

Den tredje danske semifinalist blev *Jørn Skaarup*, der slog *Preben Dabelsteen* i en tresætkamp, hvor *Preben* opgav i tredje sæt efter et fald, men med scoring i Jørns favør 8-0. Desuden slog

Jørn Knut Malmgren og *Jørn Hammergaard*.

I semifinalen mod *Wong Peng Soon* spillede *Jørn* i de to første sæt aldeles fortrinligt og på en måde, der viste, at han er kommet stærkt igen. Første sæt tabte han 11-15, hvorefter han vandt 2det sæt med 15-12. I virkeligheden viste *Jørn* i disse to sæt, at det ikke vil være umuligt for en dansk spiller at slå den berømte modstander, men der skal konditionstræning til i en grad, som det endnu kun i enkelte tilfælde er lykkedes at få danske spillere til at gå ind for.

Ja, man kan vel sige, at kun spillere med en kondition som *Ole Jensens* har en chance for at kunne holde tilstrækkelig i en single af denne klasse. Tredie sæt var fuldstændig i malayens hånd, og han vandt det med 15-0, men kampen tjente alligevel *Jørn Skaarup* til megen ære.

De øvrige danske spillere i herresinglen havde alle hver sine pæne resultater, indtil de blev slået ud af een af deres egne kammerater (*Børge Frederiksen* blev dog slået af selveste *Wong Peng Soon*), så man med rette kan sige, at de alle klarede sig smukt.

Damesingle:

Vinder blev *Tonny Ahm*, der hermed for første gang i sin lange hæderfulde badmintonkarriere opnåede den ære at blive singlemester i All-England. *Tonny* mødte i finalen sin klubkammerat, sidste års All-Englandmester, *Aase Schiøtt Ja-*

Fra fællestræningen før Englands mesterskaberne

Fra venstre: Tonny Ahm, Kirsten Thorndahl, Gitte Rostgaard Frøhne, Aase Jacobsen og Aase Svendsen

All-Englandsholdet vender hjem

Forrest ses Aase Jacobsen, Børge Frederiksen og Jørgen Hamnergaard. Bagest fra venstre Poul Holm, John Nygaard, lederen N. P. Kristensen, Arve Lossmann, Kirsten Thorndahl, Preben Dabelsteen, Gitte Rostgaard Frøhne og skjult bag hende Jørn Skaarup. Helt til højre holdkaptajnen Rich. Heilbo

cobsen, som blev besejret med tallene 11-4, 11-6.

Mens Aase Jacobsen efter Aase Svendsens frafald havde haft let ved at komme til finalen, måtte Tonny Ahm kæmpe en hård dyst med Kirsten Thorndahl (11-5 11-12, 11-4), inden hun nåede så vidt.

Resultaterne viser, at de danske damer i single alle rangerer højere end deres britiske modstandere.

Herredouble:

Vindere blev det danske par Jørn Skaarup og Preben Dabelsteen, der i finalen slog det andet danske par Poul Holm og Børge Frederiksen i en velspillet kamp med tallene 9-15, 15-2, 15-12. Især Børge Frederiksen bør fremhæves for sin alvorlige og dygtige indsats, som formentlig reddede kampen fra at blive helt uden publikumsinteresse. Poul Holm, der var handicappet af en dårlig vrist, forfaldt let til at søge at dække over sine mangler ved „lidt pjank“, som uden Børges alvorlige arbejde kunne have udartet for stærkt. Det var det stærkeste par, som vandt fortjent.

Iøvrigt mødte de danske par stærk modstand i mange af de foregående kampe. Således måtte Skaarup — Dabelsteen gå tre sæt med de udmærkede spillende W. Shute — H. J. Wingfield 7-15, 15-7, 15-9), hvorimod de slog svenskerne Paulsson — Polling med 15-6, 15-8 og Jonson — Wahlberg med 15-5, 15-11.

Poul Holm — Børge Frederiksen slog på deres vej til finalen bl. a. fætrene Choong, Malaya, 15-12, 15-5, og derefter Knut Malmgren og Inge Blomberg i tre sæt (13-15, 15-7, 15-4).

Et par, der ansås for betydningsfuldt, var Wong Peng Soon og N. B. Radford, som da også indledede med at slå et så velkendt doublepar som J. L. Rankin og H. R. Marsland sikkert i to sæt med tallene 15-5, 15-9.

Parret mødte imidlertid hurtigt sin skæbne, idet det i næste runde blev slået af det eneste ikke-seedede danske par Arve Lossmann og John Nygaard i en meget spændende kamp, som Arve afsluttede med et par dejligt placerede shots, der sent vil gå af minde (17-16, 11-15, 18-14).

John og Arve måtte senere se sig slået af det svenske par Nils Jonson — Olle Wahlberg (15-10, 9-15, 15-2).

Ole Jensen og Jørgen Hamnergaards spil var ikke særligt godt; de havde uventet besvær med Ingemar Eliasson, Göteborg, og J. H. Kellett, England, over hvilket par de vandt med 11-15, 15-4, 15-4, hvorefter de tabte til Knut Malmgren og Inge Blomberg, Sverige med 8-15, 15-11, 15-7.

Damedouble:

Ved skæbnens tilskikkelse blev det alligevel Tonny Ahm og Kirsten Thorndahl, der efter Aase Svendsens uheld i Leicester skulle forsvare de danske farver i denne rækkes finale mod det stærke engelske damepar Mrs. H. S. Uber og Miss Q. M. Allen, der i semifinalen slog det danske par Aase Schiøtt Jacobsen og Gitte Rostgaard Frøhne i en god tresætskamp med tallene 10-15, 15-4, 15-8.

Kirsten Thorndahl og Tonny Ahm var kommet lettere end det engelske finalepar gennem de to indledende kampe, som de vandt såre let (alle i to sæt og med meget små cifre til modstanderne).

Finalekampen i denne række var en af dem, hvor man i særlig grad mærkede de store 10.000 tallige publikums interesse. Her var den egentlige mesterskabstemning til stede, England og Danmark skulle mødes.

Efter vore to damers lette sejr i Glasgow faldt det mig ikke et øjeblik ind, at der kunne blive tvivl om resultatet, særligt da jeg vidste, at begge vore damer var „i stødet“. Imidlertid fik jeg en overraskelse, da jeg pludselig under en samtale med vor malaysiske ven, *Lau Foo Sun*, udenfor hallen hørte et bragende bifald fra det mægtige publikum, og dette kunne kun betyde, at et sæt var gået til de engelske damer. Ganske rigtigt, de havde vundet 1ste sæt efter om-spil 16-17. Jeg følte mig ikke et øjeblik egentlig urolig, selv om jeg naturligvis blev revet med af publikummets livlige stemning efter første sæt. Vore damer skuffede heller ikke tilliden, de to næste sæt var sikre i deres hænder, selv om der forefaldt mange glimrende slagudvekslinger. Særlig Kirsten brillerede i disse to sæt, der blev vundet med henholdsvis 15-5 og 15-8.

Det var Tonny's 2det mesterskab, der var hjemme.

Mixeddouble:

Vinderne af denne række blev Poul Holm og Tonny Ahm, der i finalen slog Jørn Skaarup og Gitte Rostgaard-Frøhne med 15-3, 15-4.

På vejen til finalen havde vinderne deres værste opgave, da de i semifinalen mødte Arve Lossmann og Kirsten Thorndahl, som de slog med 15-10, 6-15, 15-6.

Det andet finalepar mødte i semifinalen Ole Jensen og Aase Schiøtt Jacobsen, som blev slået med 15-8, 15-10.

De bedste af de øvrige i rækken deltagende par var E. L. Choong og Miss A. Blathwayt, der gav Arve og Kirsten en gode Kamp (15-8, 17-14 til vore), H. R. Marsland og Miss Q. M. Allen (tabte til Poul og Tonny med 15-3, 15-6) og J. L. Rankin og Mrs. H. S. Uber, der kun gav sig overfor Jørn og Gitte i en tresætskamp (15-12, 2-15, 15-6 til vore).

Hermed havde danske spillere vundet alle rækker undtagen herresinglen, der gik til den fortræffelige malay Wong Peng Soon.

Tonny Ahm havde gjort det fine mesterskab at blive tredobbelts engelsk

mester og dermed tangeret Kirsten Thorndahls rekordresultat for 2 år siden.

Der er god grund til at gøre honnør for Tonny for hendes meget smukke indsats, og der er god grund til at være glade for alle de danske spilleres præstationer, alle har gjort deres pligt og været en pryd for vor nation.

Det hilstes med stor glæde af hele det danske kontingent af deltagere, at *Prins Georg* ledsaget af presseattaché *Ebbe Munck* m. fl. den næstsidste dag aflagde besøg i *Empress Hall* for at bringe en hilsen fra den danske ambassadør, greve Reventlow. Også på finaldagen var ambassaden repræsenteret i hallen.

Ved *The Badminton Association of Englands* afsluttende middag, der afholdtes i *Church House Restaurant*, Westminster, var alle danske deltagere gæster.

Ved festen præsiderede den af alle højt værdsatte, stilige og hyggelige brigadier *R. Bruce Hay*, og blandt de tilstedeværende sås mange prominente britiske badmintonnavne, af hvilke skal nævnes sir *George Thomas*, major *MacCallum*, judge *A. F. Engelbach*, direktør *E. Hawthorn* o. m. fl.

Efter talen for kongen talte præsidenten for gæsterne, *N. P. Kristensen* svarede, hvorefter *Stig Lundgreen*, Sverige, og *J. L. Rankin*, Irland, talte.

Endelig talte vor kending fra besøg her, *Harold Morland*, for the champions. Talen hilstes med stort bifald og besvarede kortelig af de to champions *Wong Peng Soon* og *Tonny Ahm*, der var placeret på hæderspladserne i præsidentens nærhed.

Efter bordet festedes der livligt til Kl. 12, da der afsluttedes på den sædvanlige stemningefulde engelske måde med at spille og synge den engelske kongesang.

Søndag og mandag tilbragtes med aflæggelse af besøg på Londons seværdige steder og med indkøb samt forberedelse til hjemrejsen, der påbegyndtes tirsdag morgen den 7. marts og afsluttedes onsdag aften kl. ca. 19,00 med ca. 3 timers forsinkelse.

Jeg tror, at jeg på alle deltageres vegne kan sige, at turen — bortset fra Aase Svendsens triste uheld — i alle henseender var vellykket, og at dette skyldes en fortræffelig kammeratlig stemning hos alle og ikke mindst holdlederen, *N. P. Kristensens* omsorgsfulde ledelse, som vi her siger ham tak for.

Richard Heilbo,
non-playing captain.

Betty Uber

Den engelske badminton dame nr. et, mrs. Uber, har tilbudt The international Badminton Federation (IBF) en pokal til en turnering for damer i lighed med herrernes Thomas Cup turnering. Tilbudet har været behandlet på et møde i IBF i marts og skal igen behandles på IBF's sommerbestyrelsesmøde, men det kan allerede nu siges, at chancerne for at starte en sådan dame-turnering er overmåde små.

Den overvejende opfattelse går ud på, at tiden endnu ikke er moden til et internationalt samarbejde af en sådan størrelse, idet de økonomiske krav, en turnering af dette format stiller, er udenfor hvad man i øjeblikket kan overkomme. Man frygter endvidere, at en match udelukkende bestående af damekampe ikke vil kunne samlet et publikum, stort nok til at dække de mest elementære udgifter.

Selv om stemningen ikke er for en verdensturnering, er der dog mulighed for, at vore damer kommer i kamp alligevel, idet der er røster fremme om, at turneringen til at begynde med kan spilles indenfor et mindre område.

U B E R * C U P

England — Sverige

Sverige har vundet sin anden landskamp. Den første blev vundet i november 1948, hvor Irland blev slået 8-1, den anden vandt Sverige den 8. i denne måned, hvor det svenske landshold i King Alfreds Hal i byen Hove i nærheden af det berømte badested Brighton slog England med 7-0; begge landskampe blev spillet uden kvindelige deltagere.

Inge Blomberg og Nils Jonson lagde ud mod henholdsvis Noel B. Radford og H. J. Wingfield. Man havde ventet to hurtige svenske sejre overfor de to langt ældre englændere, men både Nisse og Inge måtte tage deres bedste spil frem. Navnlig generede Radfords fint varierede baghånd Blomberg meget, og svenskerne blev sat til vægs i første sæt med 15-11. Englænderens kondition strakte dog ikke til overfor den unge svensker, der tog de to næste sæt med 15-6 — 15-4.

Nils Jonson tog lidt løst på opgaven overfor H. J. Wingfield, og han måtte aflevere andet sæt til englænderen. Nisse var dog ikke på noget tidspunkt truet. 15-6 — 14-17 — 15-3 til Sverige.

Knut Malmgren tegnede sig for tredje og sidste single mod F. J. Shaw. Den svenske spiller brillerede med en fin baghånd, overfor hvilken englænderen var forsvarsløs. 15-10 — 15-3 til Malmgren.

Resultatet af herre doublerne blev: R. C. F. Nichols & A. B. Renton tabte til Nils Jonson & Olle Wahlberg 5-15 — 9-15. H. J. Wingfield & W. Shute tabte til Inge Blomberg & Knut Malmgren 10-15 — 8-15. R. C. F. Nichols & A. B. Renton tabte til Inge Blomberg & Knut Malmgren 13-15 — 8-15. H. J. Wingfield & W. Shute tabte til Nils Jonson & Olle Wahlberg 9-15 — 15-11 — 8-15.

Stemmen

At redigere medlemsblade er som regel et alt andet end misundelsesværdigt job, thi hvis vi bringer vittigheder, siger de, vi et pjattede. Hvis vi ikke gør det, er vi kedelige.

Hvis vi klipper i andre blade, er vi for dovne til selv at skrive. Hvis vi ikke gør det, er vi for glade for vort eget.

Hvis vi ikke optrykker indlæg, bi-drager vi ikke til den sande oplysning. Hvis vi gør det, er bladet fuldt af vås.

Hvis vi skriver sandheden, bliver vi ugleset.

HVEM er HVEM?

Ovenstående vellignende kontrafej udtrykker vel bedre end noget andet, at her har vi manden, som er født til forhandlingsbordet, født til at lede og hjælpe. Eduard Christensens medlemsskab i forbundets bestyrelse og forretningsudvalg går tilbage til 1946, og det kan uden overdrivelse siges, at forbundets ledelse fra dette år har haft en uvurderlig gavn af E. C.s omfattende og nøjagtige viden.

Eduard Christensen så dagens lys i 1896, men først i 1938 så de samme øjne en badmintonbane. E. C. blev og er medlem af Valby Sports Klub, og allerede samme år, som E. C. blev medlem af V. S. K., blev han også denne klubs formand og ledede den med en aldrig svigende interesse og omhu til 1943.

I 1939 blev E. C. medlem af Københavns Badminton Kreds bestyrelse og spilleudvalg, og man må håbe, at den dag, hvor han trækker sig tilbage fra denne kreds ledelse, ligger langt ud i fremtiden.

Det turde vel være overflødigt at sige, at Eduard Christensen også har spillet fodbold. Allerede som otteårig tumlede han rundt på grønsværen på Valby Fælled som medlem af Fremad — Valby, og hans interesse for denne klub førte til, at han i 17 år sad i klubbens ledelse.

Også „Badminton“ nyder godt af Eduard Christensens arbejdskraft, idet E. C. er medlem af forbundets bladudvalg.

Slap af!

Det er vigtigt, at en idrætsmand lærer at økonomisere med sine kræfter under udøvelsen af sin idræt i kamp i den udstrækning, som den pågældende idræts karakter og varighed tillader uden derved at tabe terræn under kampens forløb. Han skal lære at slappe af, hvor det er gør ligt, og herved spare på sin energi og samtidig forebygge stivhed.

For badmintonspilleres vedkommende stiller det sig således, at spillet i sig selv giver en god kondition, god træning af hjerte og lunger samtidig med, at legemets aller fleste muskelgrupper får en udmærket træning, men hele spillets karakter kræver start på start og så godt som udelukkende hurtige bevægelser, stadig i skiftende retning, mange ret hårde og pludselige. Der findes under spillet kun ganske korte momenter, hvor spilleren ikke er under bevægelse, men disse korte momenter bør udnyttes fuldt ud. Det vil med andre ord sige, at alle de muskler, der kommer til anvendelse under spillet, næsten uden afbrydelse arbejder koncentrisk — altså under sammentrækning — i afkortet tilstand, musklerne er spændt.

Dette afføder tid efter anden korte og stærke muskler, men samtidig også stivhed (mange af vore badmintonspillere er meget stive), og da naturlig smidighed og behændighed i høj grad er ønskelig for en badmintonspiller, må der gøres noget for at forebygge eller fjerne denne stivhed.

Forudgående opvarmning og gymnastik i al almindelighed har sin store betydning i denne forbindelse, men det er ikke nok, *spillerne må lære at bevæge sig let på banen, hvilket netop er et udtryk for, at den pågældende bevæger sig kraftbesparende*, dernæst må de lære at benytte enhver lejlighed til *afslapning — fuldstændig afslapning, og det skal forstås således, at al spænding i samtlige muskler skal fjernes*. Lad armene hænge slapt ned langs kroppens sider, bring kroppen i ligevægt i hvilestilling og benyt samtidig lejligheden til at *ånde kraftigt ud*, det er af allerstørste betydning for udholdenheden, at giftstofferne (kulsyren)

bliver fjernet fra organismen. Træk vejret dybt og roligt, benyt enhver lejlighed. F. eks. skal man gå efter en bold, der ligger på gulvet, så slap af, gå ganske roligt uden at demonstrere og træk vejret dybt. Det samme gælder, når en medspiller eller modspiller skal samle bolde op. Skal man modtage serven, stå da i afslappet klarstilling med kroppen i ligevægt. Denne stilling har endvidere den fordel frem for en spændt stilling, at man derfra starter hurtigere.

Vi fastslår: *Fuldstændig afslapning og omhyggeligt gennemført åndedræt virker kraftbesparende og forebygger stivhed.*

C. Lindby.

LIVSFORSIKRINGSELSKABET

„JYLLAND“

gensidigt

Statsanerkendt . Statskontrolleret

Generalagentur:

OTTO HANSEN

Østerbrogade 106 . København Ø
Telefon Central 6082

Fordelagtig forsikring

OFFICIELLE

Meddelelser

Københavns Badminton Kreds

D. 1	BK 42 3 — VBC 3	10-11
"	KBK 2 — ABC 2	10-11
D. 2	KFB 3a — GSB 3a W.O.	21- 0
D. 3	BK 36 2 — Sving 2	10-11
"	BC 37 2 — KMB 2	10-11
"	BK 36 3 — BC 37 3	11-10
D. 4	RBK 1 — HBC 1	13- 8
"	Triton 1 — PI 1	15- 6
Old Boys B	GSB — BC 37 W.O.	12- 0
Jun.	ABC — KFB	9- 6
"	CBK — SIF	5-10
"	KBK — VBC	9- 6
D. 5	SI 2 — Posten 1	4- 11
D. 3	BC 37 3 — Smash 3	7-14
D. 5	Carl Holten 1 — Kvik 1	1-14
"	Triton 2 — SI 1	10- 5
Old boys A	KBK a — ABC a	8- 4
Old Boys B	Smash — KBK c W.O.	0-12
"	BC 37 — ABC b W.O.	0-12
Jun.	KFB — KBK	7- 8
"	BBK — ABC	2-13
"	CBK — VBC	10- 5
D. 2	BBK 1 — GSB 1	5-11
"	CBK 1 — KFB 1	12- 4
"	VSK 1 — SBK 1	3-13
"	BBK 2 — GSB 2a	7-14
"	GSB 2b — CBK 2	8-13
"	VSK 2 — KFB 2	12- 9
D. 5	Triton 2 — C. Holten 1	14- 1
"	ROG 1 — SI 2	6- 9

Rettelse:

D. 3	Sving 2 — BC 37 2	3-18
------	-------------------	------

Holdturneringen 1949—50 er færdigspillet med undtagelse af juniorrækken. Nedenfor bringes de endelige placeringer og resultaterne fra kvalifikationskampene:

1. DIVISION

1. bold	3. bold
1. ABC	ABC
2. KBK	KBK
3. BK 42	VBC
4. VBC	BK 42
5. FBK	
6. SIF	

2. DIVISION

1. bold	2. bold	3. bold
1. CBK	CBK	KFBa
2. KFB	GSBa	BBK

3. GSB	VSK	GSBa
4. SBK	GSBb	GSBb
5. BBK	KFB	KFBb
6. VSK	BBK	VSK

3. DIVISION

1. bold	2. bold	3. bold
1. Smash	KMB	Smash
2. BK 36	BC 37	BC 37
3. BC 37	Smash	BK 36
4. Sving	Sving	
5. KMB	BK 36	

4. DIVISION

Triton
Ry BK
PI
HBC

5. DIVISION

1. Triton 2
2. SI 1
3. Kvik
4. Posten
5. SI 2
6. PI 2
7. Carl Holten
8. ROG

A OLD BOYS B

KBK a	1. GSB
BK 42	2. CBK
ABCa	3. ABCb
KBK b	4. KBK c
VSK	5. Smash
VBC	6. BC 37

Kvalifikationskampe:

D. 1	SIF — D. 2 CBK	2-14
D. 2	VSK — D. 3 Smash	7- 9
D. 3	KMB — D. 4 Triton	19- 2

Lolland — Falster

Samtlige Mesterskaber gik til N. B. K. ved kredsens nys afsluttede mesterskaber, og heraf tegnede Willy Meier sig for tre og Karen Udsen sig for to. I herre single slog Willy Meier overbevisende klubkammeraten Niels Peter Nielsen med 15—1, 15—1. Sammen med Bjarne Møller slog han i herre double Niels Peter Nielsen og Bent Jørgensen 15—13, 15—11, og i makkerskab med Lily Henriksen sikrede han sig også mixed over Bjarne Møller og Karen Udsen 15—8, 18—14.

Karen Udsen vandt sikkert dame single over Lily Henriksen 11—6, 11—4, og sammen med Inge Allan Hansen besejrede hun Grethe Christensen og Lily Henriksen 10—15, 15—5, 15—9.

Charlottenlund station

SOM

badmintonhal

De danske Statsbaner har i generaldirektøren fået en leder, der udfolder bestræbelser for at administrere den omfattende »vognmandsforretning« efter gennemført merkantile principper.

På Charlottenlund station er anbragt et opslag, der til nogen forbavelse oplyser, at den nordre ventesal kan fås til leje for en sum af 1600 kroner årlig. Hvad er den af? spørger de konservative charlottenlundere. Skal vor station nu lejes ud til dansesal og geschæft? Ja, tiden er mærkelig! Da man må formode, at Charlottenlund, til hvilken der efter generaldirektørens mening er knyttet overflødige lokaliteter, taler sandsynligheden for, at det her nævnte udlejningstilbud danner led i en plan, som tilsigter at drage det størst mulige udbytte af stationsbygningerne landet over. Der er sikkert hist og her i en stationsbygning et eller flere lokaler, som ikke er strengt nødvendige for trafikken, og er der liebhavere til dem, bliver statsbanerne altså en udlejningsforretning i større stil. Hvad om man drev tanken ud i yderste konsekvens og lejede nette og omgængelige portører ud til morgenpiger eller selskabsdamer for svagelige medborgere, der tiltrænger en pålidelig ledsager på ture eller et sympatisk menneske med tydelig modulation til højtlesning. Der er mange muligheder, og af generaldirektøren kan man vente, at han er i stand til at spore dem op.

Foreløbig er der på Charlottenlund ventesalen gjort tilbud til badmintonhal. Men dette tilbud blev ikke modtaget, da den, der fremsatte det, ikke til formålet mente at kunne byde højere leje end 1000 kroner for de 142 kvadratmeter. Og det kunne ikke akcepteres.

— — —

Der blev ingen bukser ud af det skind, heldigvis. Projektet, der var fremme i 1932, illustrerer klart den store efterspørgsel efter spilleplads. I stedet for ventesalen på Charlottenlund station rejste der sig tre flotte haller, hallerne i Skovshoved, Charlottenlund og Gentofte.

Øverste:

Inge Blomberg, Poul Holm,
Jørn Skaarup og Knut Malmgren.

Til venstre:

Jørn Skaarup

»Efterlandskamp«

I fortsættelse af landskampen mellem Sverige og Danmark i København spillede der den 6. februar i Malmø en friendly „efterlandskamp“, hvor de danske interesser på bedste måde blev varetaget af Poul Holm og Jørn Skaarup. De to danske vandt sikkert deres kampe.

U. S. A. spiller i Canada

Tre af U. S. A.'s mandlige topspillere, Clint Stephens, Bob Williams og Carl Loveday, plus Patsy Stephens og Ethel Marshall har været på besøg i Ontario, Canada, hvor de har deltaget i Strathgowans invitationsturnering. De amerikanske herrer kom ud for strid modvind og måtte alle som en lade livet til canadierne.

Bob Williams fra Buffalo tabte semifinalen til Gordon Simpson, Montreal, 7—15, 11—15. Carl Loveday, Montclair, løb på grund mod Don Smythe, Toronto, 1—15, 5—15. Fina-

len blev et rent canadisk opgør mellem Smythe og Simpson, hvor førstnævnte vandt 15—8, 6—15, 15—10.

Dick Birch, Toronto, & Gordon Simpson, Montreal, slog amerikanerne Clint Stephens & Bob Williams 15—9, 10—15, 15—8.

Men amerikanerne kom ud for endnu en rystelse, og den blev serveret dem i mixed double, hvor All-Englands mestrene fra 1949, Clint & Patsy Stephens, blev pløjet ned af Ev. Roberts & Dick Birch, Toronto, 11—15, 15—2, 10—15.

De amerikanske damer forstod derimod bedre at hævde de nationale farver. Patsy Stephens og Ethel Marshall borteliminerede de canadiske piger, og i finalen slog Patsy Stephens sensatio-

nelt Ethel Marshall 8—11, 12—9, 11—4. Sidstnævnte har som bekendt været urørlig de sidste tre sæsoner.

Ethel Marshall & B. Massmann, U. S. A., gjorde det af med Barbara Ince & Joan Warren, Canada, 15—5, 15—8.

Devinder Mohan

stadig nr. 1 i Indien

Ved det fjortende All-India mesterskab, der blev afholdt i december i Calcutta, vandt vor gamle bekendt Devinder Mohan — iflg. Badminton Gazetten — for fjerde gang single titlen ved at slå George Lewis.

Thomas Cup-parret D. G. Mugve & Bala Ullal vandt for første gang doublen ved at slå de to singlefinalister.

Mixed doublen gik til George Lewis, der spillede sammen med sin frue. Parret slog i finalen Henry Ferreiro & miss B. Farias.

Miss P. Goss vandt for femte gang dame singlen, medens mrs. Acharya og miss Tambe tegnede sig for double titlen.

Herre-single finalisterne

George Lewis og Devinder Mohan